

ZELJOTEKA

List učenika OŠ Koprivnički Bregi/ Koprivnički Bregi/ god. XII./ broj 12/ rujan, 2015.

tema broja:

... malena mjesta srca moga...

- Glogovac

**-intervju:
Sven Šestak**

- O motomrazevima

**-projekt:
Bregovski rječnik**

ZELJOTEKA - list učenika i učitelja OŠ Koprivnički Bregi

Adresa uredništva:

OŠ Koprivnički Bregi
Trg sv. Roka 2
Koprivnički Bregi
48000 Koprivnica

E-mail:

ured@os-koprivnicki-bregi.skole.hr

Web:

os-koprivnicki-bregi.skole.hr

Izdavač:

OŠ Koprivnički Bregi

Za izdavača:

Karolina Vidović, ravnateljica

Glavna odgovorna urednica:

Sanja Danček, prof.

Naslovница:

Sanja Danček, prof.

Uredništvo:

Klaudija Podoreški, 5.r.
Marija Tomiek, 6.r.
Gabriela Vrabec, 8.r.
Lana Galinec, 8.r.
Leonarda Tomiek, 8.r.
Petrica Puž, 8.r.
Paulina Škoda, 8.r.

Grafičko oblikovanje i tisk:

Georg, Koprivnica

Naklada:

200 primjeraka

Cijena:

15,00 kn

Lektura:

Sanja Danček, prof.

Sponzor:

Općina Koprivnički Bregi

**Poštovani čitatelji,
pred vama je 12. broj Zeljoteke.**

Donosimo pregled rada tijekom cijele školske godine,
opisujemo projekte kojima smo se bavili, reportaže s
putovanja te zanimljive razgovore s učenicima i ljudima
važnim za nas školski svijet.

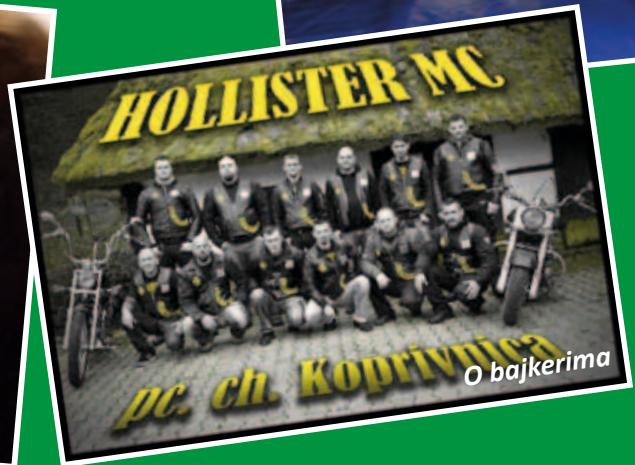
Uživajte!

Vaše uredništvo

SADRŽAJ

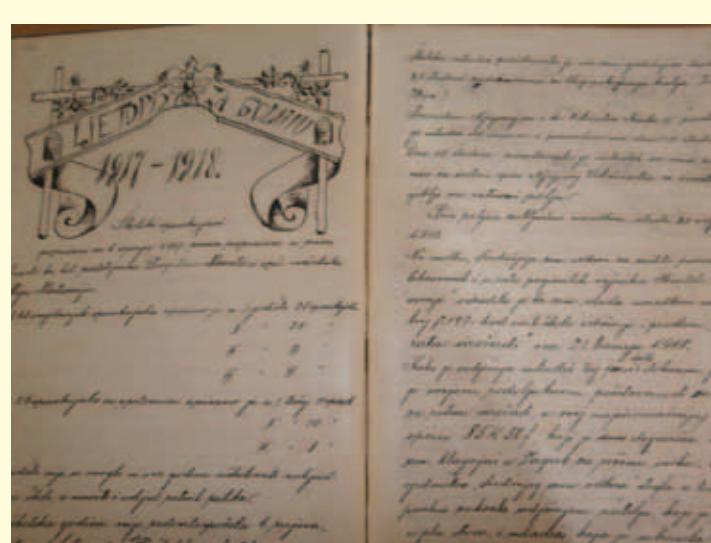
<i>Tema broja - ... malena mesta srca moga... - Glogovac</i>	4 - 7
<i>Intervju – Mario Hudić, načelnik</i>	8 - 9
<i>Foto događajnica</i>	10 - 11
<i>Naši projekti</i>	12 - 15
<i>Jeste li znali?</i>	16 - 17
<i>Duplerica – Intervju s glumcem Svenom Šestakom</i>	18 - 19
<i>Županijska natjecanja</i>	20 - 22
<i>Intervju s naj učenicom</i>	23
<i>Intervju s pedagoginjom Jelenom Šimek</i>	24 - 25
<i>Lijepo je biti prvašić</i>	26
<i>O bajkerima</i>	27
<i>Naši sportaši</i>	28 - 29
<i>Maturalac</i>	30 - 31
<i>Stvaralački kutak</i>	32 - 35
<i>Osmaši, sretno</i>	36

Tema broja

... malena mjesta srca moga ... - Glogovac – PŠ Glogovac

Prema izvještaju koprivničkog kapetana krajiškom generalu u Slavoniji o prođoru Turaka 1621. i 1622. godine i odvođenju ljudi u zarobljeništvo, a spisak čine imena i prezimena ljudi i naselja, spominje se i Glogovac Zdenac – današnji Glogovac (Podravski zbornik, 1983.).

U Školskoj spomenici prvi učitelj i istovremeno i prvi pisac Spomenice piše da je započeo sa svojim radom u siječnju 1893. u staroj zgradbi za koju se nije točno znalo kada je izgrađena. Izgradnja nove školske zgrade započela je 1960., a 1961. dovršena je treća učionica. Četvrta se učionica počela graditi 1965., a dovršena je tek 1988., nakon dvadeset i tri godine. Škola je dobila iduće godine školsku kuhinju, a centralno grijanje tek 2001.

Otvorenie novog igrališta

Nakon dugogodišnje stanke počelo se ponovno ozbiljnije ulagati u ovu školu pa je tako 6. studenog 2014. župan Darko Koren sa svojim suradnicima otvorio novo dječje igralište od 500 kvadratnih metara. Vrijednost ove investicije je 160 tisuća kuna, od čega je Koprivničko-križevačka županija finansirala pedeset posto troškova, a Općina Koprivnički Bregi drugu polovicu. Kupljena su i nastavna sredstva i pomagala te se stalno sustavno promišlja kako bi nastavni proces bio što kvalitetniji.

U Spomenici piše da je u školskoj godini 1959./60. školu polazilo 160 učenika. To je upravo godina u kojoj je i donesena odluka da se gradi novi školski prostor. Danas je ova škola područna škola OŠ Koprivnički Bregi i ima tek 40 đaka.

Od 1893. pa do 1960. kada je integrirana u OŠ Koprivnički Bregi, škola i mjesto svjedočili su promjenama različitih društvenih i političkih uređenja,

a po nazivlju i rukopisu kojim su se zapisivale i opisivale promjene, možemo osjećati jedno strahopoštovanje prema onome što je nekada u selu predstavljao učitelj – imao je kulno mjesto.

Vremena se mijenjaju, sustavi se mijenjaju, društvena očekivanja su drukčija, no naša područna škola može se izdvojiti kao pozitivan primjer škole koja njeguje vrijednosti kao što su rad, disciplina, kreativnost i solidarnost. Mali kolektiv ove područne škole čine učiteljice: Mira Hrpalo, Biserka Vlah, Jasna Podgorelec, i Goran Patljak te kuvarica Ljubica Obranović. S izbornim predmetima u nastavu ulaze vjeroučitelj Josip Ferlindeš, vjeroučiteljica Rosana Vucković Kišić, učiteljice engleskog jezika Ana Turk i Ivana Biluš, učiteljica njemačkog jezika Ivana Mihoci, učiteljica likovne kulture Ivana Devčić, učitelj glazbene kulture Saša Novak te učiteljica Manuela Tržić.

Za atmosferu i organizaciju rada u Područnoj školi Glogovac uvelike je zaslužna samozatajna i skromna učiteljica razredne nastave Biserka Vlah koja je i voditeljica Područne škole.

1) Što za Vas znači škola?

Ova škola za mene puno znači. Tu sam naučila prva slova, prve brojke, a sada u toj istoj školi prenosim svoja znanja na druge učenike.

2) Tko je najviše utjecao na odabir vašeg zanimanja?

Na odabir moga zanimanja najviše je utjecao moj učitelj Branko Stanković. Već sam u trećem razredu osnovne škole razmišljala o tome kako ću sigurno jednog dana biti učiteljica i raditi s djecom upravo tako kako radi i moj učitelj.

3) Zbog čega volite svoj poziv?

Djeca su mi najveće zadovoljstvo u životu, a upravo mi ovo zvanje omogućuje da iskažem svoj odnos prema njima.

4) Kakav bi trebao biti današnji učitelj/-ica s obzirom da su se promijenila vremena i društvena očekivanja?

Vremena se mijenjaju. Društvena očekivanja su različita, a ponekad i previsoka. Ako u razred uđe učitelj koji podliježe svemu tome, onda mislim da je to opterećenje i za učitelja i za djecu. U razredu vas treba voditi ljubav prema djeci i pozivu učitelja/-ice, a sve ostalo, pa čak i privatno, treba ostati pred vratima učionice. Niti jedna vas škola ne može naučiti da budete učitelj. To nosite u sebi.

5) Opište nam djelatnosti i povezanost škole i lokalne zajednice u Glogovcu.

Naša mala područna škola vrlo je povezana s lokalnom zajednicom. Mnogi su naši učenici stasali u KUD-u „Rudar“, mnogi su uključeni u rad DVD-a i postižu zavidne rezultate na vatrogasnim natjecanjima. Učenici naše škole svake godine sudjeluju na božićnom koncertu KUD-a „Rudar“, a Udruga žena Glogovac rado se odaziva svakom našem pozivu.

6) Što Vas u životu najviše veseli i ispunjava?

Najveće zadovoljstvo u mojoj životu su moja djeca, a nakon toga moj poziv i sva ostala dječica s kojom radim.

7) Što biste poručili svim roditeljima budućih školaraca?

Svaki roditelj mora shvatiti da njegovo dijete mora odrastati uz ljubav, razumijevanje i potporu roditelja, a ne uz materijalne stvari. Potpuna suradnja s učiteljem/-icom najveća je garancija za uspjeh svakog budućeg školarca.

Dan škole u PŠ Glogovac

Doček đaka prvaka

Sveti Nikola

Maškare

Dočekala nas je vesela eko-patrola učenika trećeg razreda koji su kupili smeće oko škole.

Kolektiv u Glogovcu

(Jasna Podgorelec, Goran Patljak, Mira Hrpalo, Biserka Vlah)

Ljubica Obranović,
kuharica

ROSANA VUCKOVIĆ KIŠIĆ, vjeroučiteljica:

Moj prvi radni dan kao vjeroučiteljice zbio se upravo u Područnoj školi Glogovac i već tada dogodio se snažan pozitivan utisak koji me prati i osam godina poslije. To je školica u kojoj se puno radi, dobro uči i u kojoj su razvijeni snažni osjećaji zajedništva i međusobnog poštovanja između učitelja i učenika, u kojoj se svi učenici rado međusobno druže bez isticanja bilo kakvih razlika te ih tako, na hodniku, možete razlikovati samo po visini ili po spretnosti. Ukratko, to je školica u kojoj vlada red, rad i disciplina, ali sa puno pozitivne energije, osmijeha i obiteljske topline!

ANA TURK, učiteljica engleskog jezika:

Atmosfera u PŠ Glogovac je opuštena i smirena te je svaki nastavni sat uspješno odrađen. Učenici su pristojni, zainteresirani i aktivni što je poticaj za svakog učitelja.

IVANA BILUŠ, učiteljica engleskog jezika:

Prve riječi koje mi padnu na pamet kad pomislim na školu u Glogovcu su mir i opuštenost. Ta mala škola mjesto je simpatičnih i poslušnih učenika koji svoje odmore provode veselo i razigrano, ali bez nervoze i hektike.

IVANA MIHOCI, učiteljica njemačkog jezika:

U OŠ Koprivnički Bregi predajem Njemački jezik od 2011. godine, a od jeseni 2013. predajem Njemački jezik kao izborni i u PŠ Glogovac. Učenici su veoma motivirani za učenje njemačkog kao izbornog jezika, što pokazuje i njihov skoro stopostotni odaziv. Poticajno je i to što im je omogućena nastava u Glogovcu, pa ne moraju organizirati prijevoz do Koprivničkih Bregi. Četvrtak je moj dan za Glogovac. Već na ulazu u školsku zgradu dočeka me uvijek nasmijana teta Ljubica. U školi se uvijek osjećam dobrodošlo, a rad u malim područnim školama ima svoje čari. Mirna, topla, skoro obiteljska atmosfera i ista takvi kolege i učenici - što više učitelj može poželjeti? Zato i osmijeh koji ponesem sa sobom postaje još veći dok završim nastavu i krenem na svoj put dalje...

JOSIP FERLINDEŠ, vjeroučitelj:

U školi se osjećam jako ugodno i to prije svega zbog iskrenog, poštenog i dobromanjernog kolektiva. Rad s učenicima je zanimljiv i dinamičan. Mislim da škola zadovoljava osnovne potrebe za rad učenika, ali i učitelja. Vjerujem da će s ovakvim pristupom i radom PŠ Glogovac i u narednim godinama biti zamjećena i uspješna.

INTERVJU:

Mario Hudić

Načelnik Mario Hudić bio je također učenik naše škole.

Za *Zeljoteku* se prisjetio svojih školskih dana.

1. Opišite svoja najdraža sjećanja na školu?

Izleti, druženja u školi, prijateljstva, igra, izvanškolske aktivnosti... Škola je bila mjesto gdje smo provodili puno vremena i družili se.

2. Imate li među današnjim prijateljima prijatelje iz osnovne škole?

Imam prijatelje iz osnovne škole, redovito se družimo...

3. Koji vam je predmet bio najmanje drag?

Najmanje dragi predmeti bili su mi Domaćinstvo i Priroda (Biologija).

4. Koji Vam je učitelj/-ica ostao u najdražem sjećanju i zašto?

Milka Blažeković, učiteljica od prvog do četvrtog razreda, puno toga nas je naučila i dala nam prve temelje i razrednica Vesna Brnjica, učiteljica hrvatskog jezika od petog do osmog razreda.

5. Tko Vam je kao djetetu bio uzor?

Uzori su mi bili poznati nogometaši. Doživio sam ih kao osobe koje jako vole svoj posao, a istovremeno i zarađuju igranjem nogometa.

6. O kojem ste zanimali maštali kao dijete?

Nogometaš... Nisam ni o čemu drugome previše razmišljaо jer nisam imao viziju, ali je sve na kraju ispalо dobro i zadovoljan sam sa svime...

7. Jeste li ostvarili sve svoje životne ciljeve?

Nisam, želio bih putovati u Ameriku i Australiju. Nadam se da će još napredovati u karijeri, ali ne smatram da je to nužno. Treba uživati u životu.

8. Pamtitte li svoju prvu školsku ljubav i na koje ste je načine iskazivali?

Pamtim, slao sam joj neka pisma (papiriće).

9. Na što ste osobito ponosni u svom životu?

Ponosan sam na svoju kćer Ninu koja isto poхађа ovu školu. Ponosan sam i na svoja profesionalna postignuća i što imam prilike pomoći rodnome mjestu kao načelnik Općine.

10. Koji je Vaš životni moto?

Treba biti dosljedan i pošten i držati se svog puta.

11. Što biste poručili učenicima naše škole?

Poručio bih im da budu dobri, da uče, da se druže i da nikad ne zaborave svoje rodno mjesto i školu jer ona je uvijek davala i daje dobre temelje za budući život.

Leonarda Tomiek i Gabriela Vrabec

Pitali smo ravnateljicu Karolinu Vidović kakva je suradnja Škole i Općine...

KAROLINA VIDOVIĆ, RAVNATELJICA ŠKOLE:

Primjer dobre suradnje, na kojoj bi nam i najbolji mogli zavidjeti, je suradnja kakva je između Općine Koprivnički Bregi, na čelu s načelnikom g. Marijem Hudićem, i naše škole. Naša Općina, osim što pomaže roditeljima slabijeg imovinskog stanja u financiranju obroka u školi te u dijelu troškova za učenike trećih razreda kod provedbe Škole plivanja, ima veliko razumijevanje za naše potrebe i pruža nam kontinuiranu podršku. Rado se prisjećamo izgradnje školske dvorane, kupnju zemljišta i izgradnju novih sportskih terena u Matičnoj školi, rekonstrukciju školske kuhinje i nadogradnju škole, kako bi se omogućila jednosmjenska nastava, izgradnju sportskog terena u Područnoj školi Glogovac, odlazak naših učenika u sklopu *Comenius* projekta u Tursku i Poljsku, pomoći u tiskanju ove naše Zeljoteke, pomoći pri realizaciji izvanučioničke nastave, međuočinskih natjecanja i još u puno toga.

Svi koji radimo i djelujemo u Školi vidimo, iznimno cijenimo i ovim se putem zahvaljujemo našem načelniku na svemu što čini za nas.

Znam da je on, kao i ja, mišljenja, da će sve što uložimo u našu djecu jednoga dana biti višestruko vraćeno.

Kakav je Mario Hudić bio kao učenik, pitali smo njegovu učiteljicu razredne nastave Milkicu Blažeković

MILKICA BLAŽEKOVIĆ:

Pripadao je generaciji učenika koja je 1983./84. završila četvrti razred. Iako najmlađi u razredu, bio je najbolji učenik. Nije se volio ni u čemu isticati, ali nikad se nije dogodilo da nešto ne zna ili ne izvrši postavljene zadatke.

Uvijek je znao više od propisanog gradiva. Sjedio je u zadnjoj klupi, bio tih i samozatajan, ozbiljan i duboko predan radu u razredu. Prijateljski se odnosio sa svima.

Nikad nije sudjelovao u dječjim nestašlucima, ali u analizi postupaka znao je, onako, s nelagodom prema prijateljima, točno procijeniti u čemu je tko pogriješio.

Claudia Podoreški

Foto događajnica

Domaćinstvo međuopćinskog natjecanja mladeži i podmlatka Crvenog križa 14.3.

Vatrogasna prezentacija i vježba DVD-a Koprivnički Bregi 21. 4.

Akcija Papirko 29.10. i 6.5.

Festival matematike 15.5.

Naši projekti

Prošle školske godine završili smo s projektom koji je trajao dvije godine *Customs, traditions and art: a river flowing around Europe (Običaji, tradicija i kultura – rijeka koja teče Europom)*. Nakon Latvije, Rumunjske, Italije, Turske, Poljske i domaćinstva na red je došla zadnja mobilnost - Španjolska.

ZADNJA MOBILNOST - ŠPANJOLSKA

U Španjolsku su putovale koordinatorica tima Sunčica Vuljak i članice učiteljskog *Comenius* tima, ravnateljica Karolina Vidović i učiteljica hrvatskog jezika, Sanja Danček. Mobilnost je trajala od 7. do 13. svibnja 2014.

Posjetile su grad Jerez de la Frontera, Cadiz, Vejer de la Frontera te Sanlucar de Barramedu. Mobilnost se održavala u vrijeme najveće svečanosti u Jerezu – Feria de Jerez, poznate i kao Feria de Caballo. Riječ je o najvažnijoj proslavi u tom gradu. Povijest ove svečanosti vodi do srednjeg vijeka, kada su se seljaci tijekom jednog tjedna sastajali kako bi prodali ili kupili životinje, prvenstveno konje, što su imali običaj proslaviti nazdravljujući šerijem.

Španjolska je članice našeg tima oduševila svojom ljepotom, klimom, kulturom, a prije svega srdačnošću domaćina.

Nakon povratka uslijedilo je pisanje završnog izvješća koje je bilo prihvaćeno od Agencije za mobilnost i programe Europske unije. Zahvaljujući dobroj i racionalnoj finansijskoj organizaciji koordinatorice tima Sunčice Vuljak i cijelog *Comenius* tima, ostala su nam sredstva koja smo smjeli iskoristiti za potrebe Škole te je tako na Učiteljskom vijeću dogovorenovo da se za taj novac kupe laptop, dva stropna projektor, dva platna, knjige za knjižnicu te oprema za sportsku dvoranu.

Zahvaljujemo Općini Koprivnički Bregi što je omogućila da u dvije

zemlje putuje čak sedam naših učenica - Doroteja Blažeković, Petra Puž, Leonarda Tomiek i Tihana Mustaf u Poljsku, a Dora Gašparec, Sara Križaj i Ana Vandija u Tursku jer je Agencija predvidjela troškove za samo dva učenika.

Zahvaljujemo i svim djelatnicima Škole i svim ljudima koji su na bilo koji način bili uključeni u realizaciju ovog projekta te se veselimo i nadamo da će ih biti još jer smo višestruko oplemenili svoje živote – upoznali smo nove krajeve i njihove povijesne i kulturološke specifičnosti, podigli razinu tolerancije za one koji su drugčiji od nas, družili se i razmjenjivali životna iskustva i unaprijedili nastavni proces u našoj školi.

Petra Puž

Projekt *Gradanin* - Rječnik bregovskih riječi i izraza

DRAGICA HORVAT FUČEK:

Ove školske godine učenici 4. razreda osim Programom međupredmetnih i interdisciplinarnih sadržaja Građanskog odgoja i obrazovanja odlučili su se baviti i Projektom *Gradanin*. Naziv projekta je *Rječnik bregovskih riječi i izraza*. Tematsko područje je kulturna baština, razvoj osobnog i zavičajnog identiteta. Cilj projekta je očuvati kulturnu baštinu i rječničko blago Koprivničkih Bregi, potaknuti što veću zastupljenost bregovskog govora i bregovskih izraza u nastavi, te međugeneracijska povezanost živom riječi. Ovim Projektom osvijestili smo sebe,

druge učenike i učitelje o važnosti očuvanja bregovskog govora, rječnika i bregovskih izraza. Osvijestili smo sebe i roditelje na važnost očuvanja bregovskog govora, rječnik i bregovskih izraza koji nisu važni samo za Koprivničke Brege nego i za očuvanje kulturne baštine Koprivničko-križevačke županije i Republike Hrvatske. Mnoge smo bregovske riječi oteli zaboravu. Očuvali smo kulturnu baštinu i rječničko blago izradom našeg rječnika bregovskih riječi i izraza te ostaviti rječnik u knjižnici naše škole. Rječnik smo poklonili i predstavnicima Općine Koprivnički Bregi kako bi se on mogao nadopunjavati. Potaknuli

smo učitelje na veću zastupljenost bregovskog govora i bregovskih izraza u nastavi.

Projekt je bio predstavljen 6. ožujka na web stranici škole, 7. ožujka na web stranici Općine Koprivnički Bregi, 12. ožujka na roditeljskom sastanku, 18. ožujka na Vijeću učenika, 20. ožujka na Radiju Koprivnici kod Borisa Kralja u emisiji „Zvon“, 24. ožujka na Učiteljskom vijeću, 29. ožujka na Županijskoj smotri projekata u Osnovnoj školi „Đuro Ester“ u Koprivnici, a 23. svibnja bit će predstavljen na Državnoj smotri projekata u Zagrebu.

RODITELJI - SUDIONICI U NASTAVI

Tijekom cijele školske godine učiteljica Dragica Horvat Fuček provodi zajedno sa svojim učenicima četvrtog razreda i njihovim roditeljima projekt *Roditelji – sudionici u nastavi* - na satima gostuju roditelji i prezentiraju svoje zanimanje, druže se i igraju s djecom. Do sada je gостovalа mama Andreja Šimunić – učiteljica, mama Danijela Varović – kuhanica te mama Aleksandra Krnjašić – policajka.

Claudia Podoreški

DOBRO JE ČINITI DOBRO

HUMANITARNI PROJEKTI - OŠ KOPRIVNIČKI BREGI

PROJEKT „Škole za Afriku“

Cilj ovog projekta je osigurati pristup kvalitetnom obrazovanju djeci diljem Afrike (izgradnja škola, osiguravanje pitke vode, izgradnja sanitarnih prostorija, educiranje stručnog osoblja, organiziranje zdravstvenih pregleda i cijepljenja, promoviranje škola koje ne diskriminiraju).

Projekt „Škole za Afriku“ objedinjuje edukativne radionice (na temu solidarnosti i dječjih prava) te prikupljanje sredstava (organiziranje prodajnih izložbi

dječjih radova, sportski programi, prigodne manifestacije, humanitarni koncerti, prikupljanje plastične ambalaže i starog papira), a finansijska sredstva su namijenjena djeci Burkine Faso.

U sklopu projekta „Škole za Afriku“ održana je božićna radionica prigodnih suvenira, čestitaka i drugih kreativnih predmeta u petak 28.studenog 2014. g.

Na radionici su sudjelovali učenici od I. - VIII. razreda predvođeni svojim učiteljcama i

razrednicima, roditelji, a imali smo i stručnu pomoć - naime, posebno nam je pomogla Udruga Koprivka - gospođa Nikolina, Mirjana te gospodin Nenad Lončarić, kao i mama Maja Marić koji su nas vodili kroz radionicu te nam pokazali neke nove tehnike i metode ukrašavanja i izrade prigodnih predmeta i suvenira.

Naši učenici i učitelji rado su se odazvali ovoj humanitarnoj akciji te predvečerje vikenda proveli u zajedničkom druženju i radu!

Projekt „Selo moje malo – Glogovac“

Učenici 4. razreda PŠ Glogovac započeli su zajedno sa svojim učiteljem Goranom Patljakom jedan manji projekt kojim žele predstaviti svoje mjesto. Naziv projekta je „Selo moje malo - Glogovac“.

Najprije su izradili plakat na kojem se može vidjeti potok Rakovica, rudnik, crkva, škola, društveni dom, zgrada DVD-a, igralište i mnogi drugi bitni objekti.

U fazi je izrada PowerPoint prezentacije na kojoj će se moći vidjeti slike iz prošlosti Glogovca i video zapisi kojima će učenici prikazati svoje mjesto „danas“, što će dodatno obogatiti prezentaciju.

Lana Galinec

SAJAM UČENIČKIH RADOVA

U petak, 5. prosinca 2014., u sklopu priredbe povodom obilježavanja blagdana Svetog Nikole, vrijedni učenici naše škole, polaznici Karitativne skupine, prodavali su razne božićne suvenire - kuglice, magnete, slike, vaze - izrađene na božićnoj radionici.

Roditelji, baki i djedovi te drugi posjetitelji, uživali su u kreativnosti i maštovitosti učeničkih radova, dok je sama prodaja istih bila dobrovoljnog karaktera.

Ciljanom prodajom sokova na Dan sporta i obitelji 30. travnja postigli smo također suradničke odnose škola – djeca - roditelji te osvijestili važnost brige za one koji nemaju osnovna sredstva za preživljavanje.

POMOĆ POPLAVLJENIM PODRUČJIMA (26. 5. 2014. - 29. 6. 2014.)

S obzirom da je veliki dio naše zemlje bio pogodjen elementarnom nepogodom poplave, krenula je inicijativa naše škole da se prikupe novčana sredstva za pomoći stradalim područjima.

Svim učenicima, njihovim roditeljima, učiteljima i ostalim mještanima općine Koprivnički Bregi upućena je zamolba za prikupljanje pomoći za poplavom uništenim i ugroženim područjima.

Apelirali smo na sve učenike, učitelje, roditelje te ostale stanovnike naše općine da u minimalnom iznosu od 5,00 kn pomognu našu humanitarnu akciju te tako iskažemo poštovanje i suočenje s ljudima koji su ostali bez svega te im, svojim malim doprinosom, olakšamo novi početak.

Završetkom naše humanitarne akcije za pomoći poplavljениm područjima, s radošću i ponosom obavijestili smo sve stanovnike naše općine da smo sva prikupljena sredstva usmjerili za potrebe uništene Osnovne škole iz Gunje!

Još smo jednom pokazali složnost, humanost i suočenje sa svim stradalima u teškoj situaciji koja je zahvatila našu zemlju.

SUDJELOVANJE U AKCIJI

„ZA 1000 RADOSTI“ - HRVATSKI CARITAS

U 11. mjesecu ove školske godine, započeli smo i akciju Hrvatskog Caritasa „ Za 1000 radosti“, pod nazivom „Sve je moguće“!

Svjesni općenito teške situacije u kojoj se sve više ljudi u Hrvatskoj nalazi te suočeni s bolnim i potresnim sudbinama naših obitelji, roditelja i djece, koji se nastoje hrabro nositi s oskudicom, bolestima i nezaposlenosti koje su ih snašle, prodajom prigodnih narukvica, prikupljali smo sredstva za pomoći najpotrebnijim obiteljima u Hrvatskoj, potičući djecu i mladež da oko sebe prepoznaju ljudi u potrebi i pomognu im.

HUMANITARNA AKCIJA ZA MARIJETU BUGARIN

- 10. 11. 2014.

Prof. kineziologije Vinko Peharda, odlučio je da pokrenemo akciju sakupljanja plastične ambalaže za bolesnu djevojčicu Marijetu Bugarin te joj na taj način pomognemo da ode na operaciju koja će joj vratiti osmijeh na lice i uključiti je u normalan svakodnevni život.

Djeca su u MŠ Koprivnički Bregi i PŠ Glogovac sakupila ukupno 546 komada ambalaže koje smo zamijenili za novac i uplatili na račun za Marijetu.

MODEL RAZREDNE KASICE

Stvarali smo ozračje solidarnosti i humanosti na način da su učenici skupljali novac u svoje razredne kasice. Najčešće je to bio novac od njihovog džeparca ili novac koji im je ostao nakon kupljene užine.

Time se željelo potaknuti djecu na razvijanje osjećaja dijeljenja te pomoći gladnim u svijetu. Često su djeca kupovala jeftinije slatkiše ili sl. kako bi mogli ubaciti novac u svoju razrednu kasicu. Roditelji su se također tu pokazali kao odlični suradnici.

Rosana Vucković Kišić, vjeroučiteljica

Jeste li znali?

1.9. 2014. oprostili smo se od kolege Mihovila Kokota, nastavnika Tjelesne i zdravstvene kulture koji je nakon 38 godina radnoga staža i sa 65 godina starosti otišao u mirovinu. Ravnateljica Karolina Vidović zahvalila je kolegi u ime kolektiva i svoje osobno ime na dugotrajnom i uspješnom radu u osnovnoj školi te mu poželjela mirne, zdrave i ispunjene umirovljeničke dane.

Opet je došlo do velikih promjena u našem kolektivu.

Otišli	Došli
Dario Merić (Glazbena kultura)	Saša Novak (Glazbena kultura)
Marija Šokec (Vjeronauk)	Josip Ferlindeš (Vjeronauk)
Robert Pentek (Fizika)	Ivan Hapavel (Fizika)
Mihovil Kokot (Tjelesna kultura) – u mirovinu	Vinko Peharda (Tjelesna kultura)
Jasmin Kadrić (Engleski jezik)	Ana Turk (Engleski jezik) - vratila se s rodiljnog
Marina Vidović Krušić (knjižničarka) – rodiljni dopust	Martina Šimunić (knjižničarka)
Višnja Horvat - Benkek (računovotkinja)	Marisela Bunić (računovotkinja)

Marija Tomiek

**JESTE LI ZNALI TKO SU NAŠI NAJ ČITAČI
BIBLIOUSA?**

Naj čitači našeg *Bibliobusa* su učenici šestog razreda koji redovito svakog drugog utorka posuđuju izborne naslove. Pohvaljujemo Željka Bogdanića (malu hodajuću enciklopediju), Ivana Marića (strastvenog zaljubljenika u prirodu) te Franu Goričanču (vrckavog znatiželjka).

**Jeste li znali da je ove radove
naslikala učenica 5. razreda Sara
Bednaić?**

Najbolje maske u predmetnoj nastavi
- Ela Gašparić, Monika Salajec i Ivan Svržnjak

Najbolje maske u razrednoj nastavi
- Doris Galinec, Sara KOvač, Ema Sobota i Sanda Varović

Sven Šestak

Razgovarali smo sa Svenom Šestakom, kazališnim, televizijskim i filmskim glumcem, rodom iz Koprivnice, stalnim glumcem kazališta *Gavella* i osnivačem *Ludens teatra* u Koprivnici.

Upoznali smo ga ove godine na LiDraNu kao jednog od članova Prosudbenog povjerenstva za dramski izraz.

Kazalište - što, kako i zašto uopće, Ludens teatar, fotografija - Ivan Brkić

1. Kako se postaje glumac?

Osnovno i glavno je završiti Dramsku akademiju, ima je u Zagrebu, Osijeku, Rijeci. Ja volim reći da se glumac postaje u glavi jer to čovjek treba voljeti.

2. Kada ste shvatili da želite biti glumac?

To sam shvatio vrlo rano, već u prvom razredu osnovne škole kada nas je naša učiteljica odvela na predstavu u sportsku dvoranu.

3. Kakvi ste bili kao dijete?

Bio sam užasno dijete, ali ne u smislu da sam radio nepodopštine. Mislim da sam do dvanaeste godine četiri puta šivao glavu, imao sam dvadesetak longeta, imao sam sedam - osam gipseva, slomljen nos. Spadao sam u onu djecu koja još tada nisu imali kompjutore, vani smo skakali po drveću, padali s drveća, osobito ja, udarali glavom u betonske ograde.

4. Koje ste predmete voljeli u osnovnoj školi?

Volio sam Povijest (skoro sam to i studirao), Zemljopis, Hrvatski, a SRZ mi je bio jedan od najdražih. Da bi se predmet zavolio, izrazito je važan učitelj, na učitelju je najveća odgovornost hoće li dijete zavoljeti ili zamrziti predmet.

5. Nabrojite najdraže uloge.

Svaka uloga je draga. Najbitnije i je kod uloge da ti bude draga jer ako vam nije draga, ne napravite ju kako treba, a ako ju ne napravite kako treba, onda automatski ni predstava nije kako treba, a ako predstava nije kako treba, onda je publika ne voli, a

ako je publika ne voli, onda se predstava ne igra, a ako se predstava ne igra, onda predstava nije predstava. Najviše bih volio izdvojiti uloge u par predstava - „Brana“, „Tri sestre“, „Sinovi umiru prvi“, „Kazalište - što, kako i zašto?“

6. Na kojim ste projektima trenutno angažirani?

Igram stare predstave u *Gavelli*, i u *Ludensu*, i za sedam dana je prva proba „Umišljenog bolesnika“.

7. Je li Vam ljepeš raditi u kazalištu ili na filmu?

To je vječito pitanje na kojem se uvijek lome koplja oko odgovora. To su dvije različite stvari. Kazalište ima svoj velik šarm jer u njemu nikad ne puše, nikada niste na nekim čudnim lokacijama, uvijek imate gdje sjesti, kao što se nekada zna desiti na setu, u kazalištu je toplo, uvijek ima grijanja, imamo svoje garderobe i uvijek imamo gdje odmoriti, ali to je ono praktično. Teško mi je jako odgovoriti na ovo pitanje jer i film ima isto neki svoj šarm.

8. Što Vas najviše veseli u Vašem poslu?

Veseli me sve. U glumačkom isto kao i u producentskom. U ovom našem *Ludens teatru* radimo sve - od istovara kamiona pa do svoje uloge i dogovaranja predstava. Općenito, sve što ima veze s kazalištem, meni je drag posao. Čak i ove tehničke stvari u koje nisam baš toliko upućen, ali eto učim i imam volju za učenjem, čak mi je zanimljivo i raditi kazališne plakate. Volim miris kazališta jer svako kazalište ima svoj specifičan miris koji je mani jako drag.

VOT ZNAČE

*Izbori - Ludens teatar,
fotografija - Ivan Brkić*

*U tom mailu piše..., Ludens teatar,
fotografija - Ivan Brkić*

9. Otkud ideja za osnivanjem kazališta u Koprivnici?

To mi je bila strašna želja od srednje škole zato što volim raditi u kazalištu i volim kazalište i obožavam Koprivnicu i nikako mi nije bilo jasno kako Koprivnica nema kazalište, a recimo Požega i Virovitica koji su nešto manji gradovi, imaju kazalište, to sam ja shvatio kao nepravdu i to se moralno ispraviti.

10. U kazalištu i u filmu važna je uloga režisera.

S kakvim režiserima volite raditi?

Volim raditi s razumnim režiserima. Mora doći pripremljen na prvu probu, mora znati što hoće, mora imati svoj koncept koji želi pokazati. Volim redatelje koji izrazito cijene glumce i koji s njima provode puno vremena i van probe, one koji su uvijek spremni razgovarati, koje kad je glumac u dilemi i panici može nazvati i u tri ujutro i reći: „Čuj baš sam si nešto razmišljaо“, a da ovaj ne kaže: „Spavam, pusti me na miru!“, nego da je spreman na taj razgovor u tri ujutro.

11. Kako biste u pet riječi opisali samog sebe?

Smotan, zaljubljen u svoj posao, nekad preorganiziran, nekad potpuno neorganiziran, kontradiktoran u svemu...

12. Imate li hobи?

Imam, ali ne u smislu da skupljam markice, već je to grafički dizajn koji jako volim, a volim jako puno raditi i s rukama kad sam u Koprivnici npr. kao stolar, stalno radim neki namještaj, volim farbatи drvo, metal. U

stančiću u Zagrebu sam sam izradio sav namještaj.

13. Na što ste posebno ponosni u životu?

Godinu dana provedenih u sklopu civilnog služenja vojnog roka – posrećilo mi se jer je ravnateljica škole imala sluga pa me pustila da radim s učenicima koji imaju oštećen sluh u Centru *Slava Raškaj* - radili smo predstave. Naša prva predstava igrala se u HNK pa smo onda dosta i putovali, bili smo i u Munchenu.

14. Što Vas najviše veseli u životu?

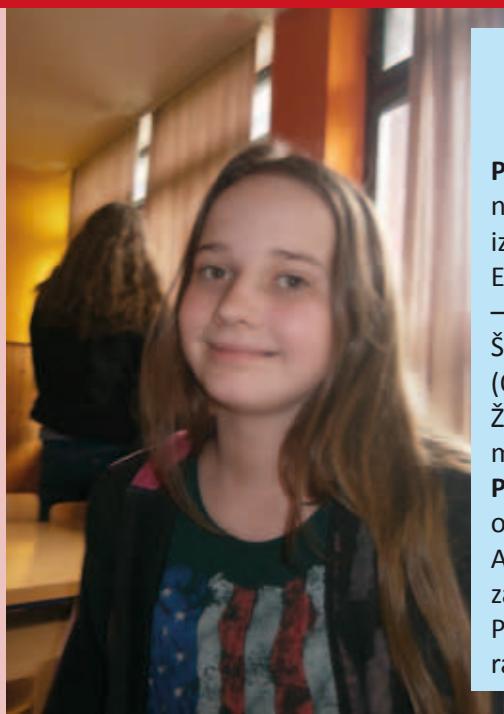
Puno toga me veseli. Mene zna razveseliti sunce kad grane ujutro, dobar ručak, kad uspijem uključiti mobitel za koji sam mislio da ga neću znati uključiti, kad mi se kompjutor na pola posla ne sruši, kad napravimo izuzetno dobру predstavu, dok nađem neku dobру ekipu kao vas pa mogu s njima normalno razgovarati i ne mora biti uštogljeni intervju.

15. Što biste poručili našim učenicima, osobito onima koji moraju uskoro odabratи srednju školu i buduće zvanje?

Izaberite mudro i pametno, nemojte izabirati ono što od vas bilo tko očekuje da izaberete npr. roditelji, iako vam oni žele samo najbolje, ali izaberite sami. Slušajte svoje srce, svoje glave, ali s jednim se morate pomiriti – što god da izaberete u životu, morate učiti jer bez toga ne možete.

Gabriela Vrabec i Leonarda Tomiek

Županijska natjecanja

BRAVO, PATRICIJA!

Učenica sedmog razreda **Patricia Mijatović** plasirala se na čak tri županijska natjecanja: iz **Geografije** (OŠ „Đuro Ester“, Koprivnica, 25. veljače) – 7. mjesto, mentorica Andreja Šimunić, iz **Hrvatskog jezika** (OŠ „Grigor Vitez“, Sveti Ivan Žabno, 4. Ožujka) – 2. mjesto, mentorica Sanja Danček te iz **Povijesti** (OŠ Gola, Gola, 6. ožujka) – 8. mjesto, mentorica Andreja Šimunić, stoga ovdje zaslужeno donosimo i intervju s Patricijom te mišljenje njezine razrednice Ivane Biluš.

1. Datum rođenja, horoskopski znak?

24.7.2001., lav.

2. Jesi li ikada imala nadimak, kako si ga dobila?

Pati. Prijatelji su me tako nazvali.

3. Čime obavezno započinje tvoj dan?

Oblačenjem.

4. Kako bi se opisala u tri riječi?

Drugi kažu da sam pametna, lijepa i marljiva.

5. Jesi li ikada što trenirala?

Trenirala sam košarku.

6. Koja su ti tri najdraža odjevna predmeta?

Traperice, majica i vesta.

7. Kada bi mogla promijeniti jednu stvar na sebi, što bi to bilo?

Ništa ne bih mijenjala.

8. Što najradije radiš u slobodno vrijeme?

Slušam muziku.

9. Najdraže jelo?

Pizza.

10. Najdraži film, najdraža pjesma, najdraža knjiga?

Film *Sumrak saga*, pjesma *Bailando*, knjiga *Greška u našim zvijezdama*.

11. Koji ti je najdraži, a koji najgori predmet?

Najbolji je Hrvatski, a najgori: Likovni.

12. Što si najluđe napravila u životu?

Ukrala sam susjedu trešnje, vozila traktor.

13. Što bi htjela dobiti na poklon za

rođendan?

Novi mobitel.

14. Čega se sjećaš iz djetinjstva?

Sjećam se kako sam učila voziti bicikl.

15. Kakva si bila kao dijete?

Vesela, nemirna, znatiželjna.

16. Koja ti je neostvarena želja u životu?

Odlazak na Mars.

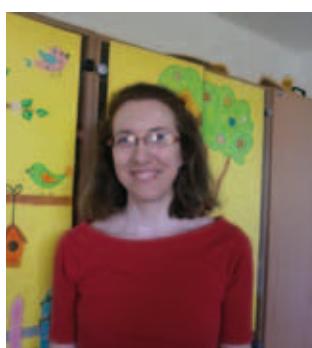
17. Životni moto?

Nikad ne odustaj.

18. Što bi željela postati i raditi u životu?

Željela bih postati učiteljica engleskog jezika.

Marija Tomiek

Što misli Patricijina razrednica Ivana Biluš o Patriciji?

Onako na prvu Patriciju bih opisala kao pristojnu, diskretnu, nemametljivu, inteligentnu, upornu, odgovornu, pomalo tajnovitu – baš zbog te njene nemametljivosti puno njenih kvaliteta ostaje skriveno, "oko sokolovo", ima fini smisao za humor...

Kad sam upoznala Patriciju, išla je u 2. razred. Prvo sam je doživjela kao vrlo pristojnu, nemametljivu, diskretnu i vrlo tihu djevojčicu. Trebalo joj je vremena da među živahnim dječicom u razredu dođe do riječi. Tu je došla do izražaja njena marljivost i upornost. Mic po mic dobila je pažnju koju zaslужuje i zasjala je punim sjajem.

Danas uživam biti njeni učiteljici jer je iznimno inteligentna i kao spužvica upija nove informacije, bez prevelike muke povezuje novo gradivo sa starim i uspješno napreduje u svom znanju. I dalje je iznimno draga i ugodna u društvu, pristojna i nemametljiva pa bi zbog toga rekla i pomalo tajnovita. U svijetu u kojem dobro prolaze ljudi koji su glasni i probitačni, ona radije stoji negdje postrani, nego da pažnju privlači na sebe. Što li se sve zbiva u njenim sivim stanicama i što se krije iza diskretnog osmijeha, još uvek je veliki misterij ☺ Poznata je u našem razredu kao "oko sokolovo" jer tiskarske greške u udžbenicima i radnim bilježnicama njoj ne promiču. Jedna njezina osobina posebno dolazi do izražaja na Dodatnoj nastavi engleskog jezika. Naime, tamo se često poigravamo engleskim vicevima i šalama za čije razumijevanje je važno dobro poznavanje samog jezika, ali i istančani osjećaj za humor kojeg Patricija definitivno ima.

PROJEKT GRAĐANIN

U Osnovnoj školi „Đuro Ester“ u Koprivnici 27. ožujka 2015. održana je 10. županijska smotra projekata iz građanskog odgoja. Na smotri su sudjelovali učenici 4. razreda OŠ Koprivnički Bregi i to: Marcel Tušek, Patrik Šimunić, Anja Loinjak i Sanda Varović te predstavili svoj projekt *Rječnik bregovskih riječi i izraza*. Projekt je predložen za Državnu smotru koja će se održati 23. svibnja u Zagrebu. Mentorica je bila Dragica Horvat-Fuček.

Županijsko natjecanje „Sigurno u prometu“ održalo se u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ Križevci 28. travnja 2015., a vožnja poligonom u AMK Križevci. Ekipa OŠ Koprivnički Bregi sastojala se od četiri člana: Monika Salajec, Sara Bednaić, Tomislav Korenjak i Dorijan Blažeković, sve učenici petog razreda. Učenici su pokazali veliko znanje u rješavanju testova i spretnosti u vožnji bicikla, te osvojili četvrto mjesto u županiji.

U OŠ Sidonije Rubido Erdödy u Gornjoj Rijeci održano je 57. županijsko natjecanje iz Tehničke kulture, na kojem je sudjelovalo 70 učenika. Na natjecanju su sudjelovali učenici OŠ Koprivnički Bregi i to: Barbara Vrbanić, 5.r. - modelari i maketari (15. mjesto u županiji), Ivan Svržnjak, 6.r. - građevinarstvo (3. mjesto u županiji), Marin Talan - strojarstvo- obrada materijala (5. mjesto u županiji).

Mentorica je bila učiteljica Nada Križaj.

Natjecanje u znanju i kreativnosti

10. veljače 2015. u Osnovnoj školi „Braća Radić“ u Koprivnici održano je županijsko natjecanje Čitanjem do zvijezda na kojem je sudjelovala i naša ekipa koju su činile: Monika Salajec, 5. r., Adela Grahovac, 5. r. i Melani Salajec, 6. r. Učenice su trebale pročitati tri knjige: *Moja slavna prijateljica*, Ivane Guljašević, *Pokajnik*, Milene Mandić i *Zagrebačka priča*, Branke Dovjak – Matković. Sva pitanja bila su vezana uz te knjige, poneka i vrlo detaljna. Uz pitanja vezana za pročitane knjige, bilo je potrebno i proširiti znanje s autobiografskim podacima o književnicama, ali i pripremiti plakat na temu prijateljstva. Plakat je nacrtao i predstavio učenik 6. r. Željko Bogdanić, za koji je dobio i pohvalu. Iako se nisu plasirali na državno natjecanje, nisu izgubili entuzijazam i želju za ponovnim susretom iduće godine. Mentorice su bile knjižničarka Martina Šimunić i učiteljica likovne kulture Ivana Devčić.

LIK

Županijsko natjecanje iz likovne kulture LIK 2015. održano je 27.2. u OŠ „Antun Nemčić Gostovinski“. Sudjelovalo je deset naših učenica: Ivona Jakupek, 5.r., Nina Kuhta, 5.r., Adela Grahovac, 5.r., Monika Horvat, 5.r., Maria Tomiek, 6.r., Melani Salajec, 6.r., Iris Ciglar, 7.r., Tina Ferenčák, 7.r., Antonija Polančec, 8.r. i Leonarda Tomiek, 8.r. Mentorica je bila učiteljica likovne kulture Ivana Devčić.

KLOKAN BEZ GRANICA 2015. U NAŠOJ ŠKOLI

Dana 19. ožujka 2015. u 12.30 održano je natjecanje **Klokani bez granica** koje je na našoj školi provela učiteljica matematike Manuela Tržić. To je natjecanje međunarodnog je karaktera i okuplja sudionike iz europskih zemalja. Natjecanje je svake godine u ožujku. Istog dana, u isto vrijeme svi sudionici rješavaju iste zadatke koji su prevedeni

na njihove jezike. Cilj ovog natjecanja je popularizirati matematiku i omogućiti širenje matematičke kulture, te motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa.

Natjecanje se sastoji od 12 zadataka za skupine *Pčelica* (2.r) i *Leptirić* (3.r), te 24 zadataka za ostale skupine *Ecolier* (4.,5.r), *Benjamins* (6.,7.r) i *Cadets* (8.r). Zadaci su logičkog tipa i razvrstani od lakših prema težima. Natjecanje se samofinancira uplatom sudionika, svi natjecatelji dobivaju simbolične poklone, a 10% najboljih u cijeloj Hrvatskoj dobiva nagradu.

Na natjecanju u našoj školi sudjelovalo je 36 učenika od 3.-8. razreda.

Sudjelovali su: Tea Jaušić, Tin Mihalić, Karlo Mijatović, Domagoj Svržnjak, Dorian Blažeković, Benjamin Bukvić, Patrik Dušić, Ela Gašparić, Antonija Kovač, Leticija Marić, Mateo Sitar, Dunja Svržnjak, Marcel Tušek, Sandra Varović, Sven Varović, Iris Ciglar, Tena Čani, Daria Džanko, Dora Gašparec, Barbara Grabušić, Lorena Horvat, Sara Križaj, Patricija Mijatović, Josip Sarajlić, Ana Vandija, Petra Verjak, Patrik Zvonarek, Ivan Azenić, Doroteja Blažeković, Lorena Bunić, Sebastijan Mrzlečki, Kelly Puž, Petra Puž, Lana Šnalcer, Lucija Talan i Leonarda Tomiek.

Ponosni smo što se među 10% najboljih u cijeloj Hrvatskoj nalazi i jedan učenik naše škole: **Domagoj Svržnjak, učenik 3. razreda.**

Društvo Crvenog križa Koprivničko-križevačke županije organiziralo je međuzupanijsko natjecanje mladih u Osnovnoj školi Molve u subotu, 18. travnja 2015. godine. Natjecalo se ukupno devet ekipa iz Koprivničko-križevačke i Bjelovarsko-bilogorske županije.

Ponosni smo na našu ekipu učenika koja je osvojila drugo mjesto, a činili su je Marija Tomiek i Luka Matiša iz 6.r., Dora Gašparec i Petra Verjak iz 7. r., Petra Puž iz 8.r. te naša snimateljica i pomagačica, Sara Križaj iz 7.r., a mentorica im je bila vjeroučiteljica Rosana Vucković Kišić.

Intervju s naj učenicom

– Gabrijom Vrabec

Učiteljsko vijeće odlučilo je da je ove godine Ravnateljičinu nagradu za naj učenicu zaslužila učenica osmog razreda Gabriela Vrabec. Gabriela je pristojna i vrijedna djevojka koja se trudi na vrijeme izvršavati sve svoje školske obaveze iako joj jako puno vremena oduzima sport kojim se bavi izvan škole. Gabriela je izvrsna rukometnica koja se redovito tri godine za redom sa svojom rukometnom ekipom plasirala na državna natjecanja osvajajući uvijek plasman među prva tri mjesta. Njezina razrednica Nada Križaj istaknula je njezine ljudske kvalitete – dobrodošnost, iskrenost, suosjećajnost, a nadasve Gabriela je, prema razredničnim riječima, velik prijatelj svima u razredu i svima rado pomaže.

1. Datum rođenja, horoskopski znak?

5.7.2000., rak.

2. Jesi li ikada imala nadimak, kako si ga dobila?

Imam nadimak Gabi - tako su me počeli zvati moji prijatelji jer je to skraćenica od mojeg imena.

3. Čime obavezno započinje tvoj dan?

Doručkom.

4. Kako bi se opisala u tri riječi?

Vesela, druželjubiva, šaljiva.

5. Jesi li ikada što trenirala?

Još uvijek treniram rukomet.

6. Koja su ti tri najdraža odjevna predmeta?

Traperice, neka majica i vesta.

7. Kada bi mogla promjeniti jednu stvar na sebi, što bi to bilo?

Umjesto ravne kose htjela bih imati kovrčavu.

8. Što najradije radiš u slobodno vrijeme?

Treniram rukomet ili tipkam po mobitelu.

9. Najdraže jelo?

Piletina s nekom salatom.

10. Najdraži film, najdraža pjesma, najdraža knjiga?

„Ljubav u kovčegu“, „Zagrljaj“, „Sasvim sam popubertetio“.

11. Koji ti je najdraži, a koji najgori predmet?

Najdraži mi je Hrvatski, a Kemija mi nije baš draga.

12. Što si najluđe napravila u životu?

Uzela sam motorić, upalila ga i otišla se voziti i na kraju sam pala pa baš nije dobro završilo.

13. Kakva si bila kao dijete?

Pa bila sam jako znatižljiva, drugima dosadna.

14. Koja ti je neostvarena želja u životu?

Pa htjela bih nekud oputovati u neku drugu zemlju, ali ne u susjedne zemlje Hrvatske.

15. Životni moto?

Nemoj mariti za tuđa mišljenja, nego živi svoj život.

16. Što bi htjela postati i raditi u životu?

Prvo bih htjela upisati sportsku gimnaziju, a kasnije upisati Vojnu akademiju i zaposliti se u vojsci.

Petra Puž

Razgovarali sмо с наšом pedagoginjom Jelenom Šimek која нам у нашу школу svakodnevno долази из Novigrada Podravskog.

1) Otkad radite na našoj školi?

U bregovsku školu došla sam s početkom drugog polugodišta šk. god. 2011./2012., točnije, tu sam od 16. siječnja 2012.

2) Što sve radi pedagog?

Dosta širok djelokrug poslova – za razliku od uobičajenog mišljenja, nisam tu samo za dijeljenje „packi”, već se nalazim i u dosta drugih, pozitivnih i meni zanimljivih stvari. Pedagog ima dosta posla na početku školske godine u planiranju i programiranju nove školske godine, odnosno sudjeluje pri izradi raznih školskih dokumenata (npr. Godišnjeg plana i programa rada škole, Kurikuluma škole, Školskog preventivnog programa...) Koordiniram i provodim naš Školski preventivni program, s učenicima 6. razreda provodim ciklus radionica po pitanju prevencije ovisnosti, s osmašima i njihovim roditeljima radim na informiraju i prijavama za upise u srednju školu, organiziram razna edukativna predavanja za učenike naše škole, jednom tjedno odlazim u našu područnu školu, usko surađujem s našom školskom liječnicom koja u školi provodi *Program specifičnih i preventivnih zdravstvenih mjera za učenike osnovnih škola*, u povjerenstvu sam koje predlaže primjerene oblike školovanja za učenike s teškoćama, radim sve poslove oko upisa učenika u 1. razred naše škole, usko surađujem s ravnateljicom i našim učiteljima i u radu Učiteljskog i Razrednih vijeća škole, često sudjelujem u radu Vijeća roditelja, po pozivu i u radu Školskog odbora, sastajem se s učenicima u okviru Vijeća učenika, po potrebi surađujem s raznim vanjskim ustanovama i institucijama (Ministarstvo znanosti,

obrazovanja i sporta, Agencija za odgoj i obrazovanje, Ured državne uprave, Centar za socijalnu skrb, Centar za suzbijanje ovisnosti Koprivničko-križevačke županije, Centar za informiranje i savjetovanje o karijeri, PU Koprivničko-križevačka, Zavod za školsku medicinu, Hrvatski zavod za zapošljavanje...), izrađujem polugodišnja i godišnja izvješća o odgojno-obrazovnom uspjehu vas učenika, obavljam poslove vezane uz dokumentacijsku djelatnost, popunjavam razne statističke podatke itd. Povremeno tokom godine radim s učenicima koji imaju teškoća u učenju, kao i s onima koji imaju teškoća u ponašanju. Savjetodavni rad je čest oblik mog rada s učenicima. Na kraju, moram naglasiti i kako su moja vrata uvijek otvorena za bilo kojeg učenika koji ili traži pomoći ili jednostavno želi doći popričati o svom danu te mi je dragو da ima i takvih.

3) Koji je dio posla Vama najdraži?

Na tragu posljednje rečenice iz prethodnog pitanja - volim dane kada mi pod velikim odmorom uleti hrpica učenika iz razredne nastave ili kada samoinicijativno dođe neki učenik jer samo želi razgovarati. Nakon što ostanem sama u uredu, još neko vrijeme ne mogu skinuti „cerek“ s lica. Možda malo sebično, ali volim osjećaj kad steknem dojam da smo jedni drugima malo popravili dan i koliko god nekima ostanem u sjećanju da sam tu samo kada su nešto zgrijesili, super je da ima i totalnih suprotnosti.

4) Koje sve programe provodite na razini škole ove

Školske godine?

Otvoreni kišobran – program prevencije ovisnosti za učenike 6. razreda, koji se provodi već tradicionalno nekoliko godina, **Zdrav za 5** – projekt prevencije ovisnosti i zloporabe alkohola među učenicima 8. razreda, projekt **Hrabrog telefona**, **Sigurniji internet-prevencija svih oblika nasilja putem interneta** (planiran za ovu školsku godinu za sve učenike škole), **Poštujte naše znakove** – projekt za učenike prvih i drugih razreda matične i područne škole, gdje se osvješćuju o pravilnom načinu sudjelovanja u prometu, projekt **Shema školskog voća** za sve učenike naše škole, u okviru kojeg promoviramo zdrave prehrambene navike, projekt **Promicanje vrijednosti Domovinskog rata** za učenike 8. razreda, obilježavamo i brojne značajne datume poput **Dana darovitih učenika**, **Dana ružičastih majica**, **Dana sindroma Down**, **Dana sjećanja na Vukovar**, više puta godišnje provodimo **Papirko** – akciju skupljanja starog papira... sigurno sam propustila spomenuti još nešto. Svake godine obilježava se i **Mjesec borbe protiv ovisnosti**; razgovorom na satima razredne zajednice, kao i organiziranim predavanjima za roditelje učenika 7. i 8. razreda o zloporabi opojnih droga te predavanjem za roditelje učenika 6. razreda o prevenciji konzumacije alkohola, droga i pušenja. **U okviru rada na spolnom zdravlju mladih i zaštiti od spolno prenosivih bolesti** organizira se predavanje o seksualno odgovornom ponašanju i spolnim bolestima za učenike 7. i 8. razreda te predavanje za roditelje učenika 7. razreda o mogućnosti cijepljenja protiv raka grlića maternice. Osim navedenih projekata u kojima sudjelujem ili ih

provodim, važno je reći da postoje još mnogi drugi, a kojima koordiniraju učitelji naše škole: **Škole za Afriku**, **Roditelji sudionici u nastavi**, **Projekt Građanin** itd.

5) Kakva ste bili učenica? Jeste li voljeli ići u školu?

Bila sam odlična učenica i osnovnu školu sam baš voljela pohađati, što zbog prijatelja što zbog sadržaja koje je škola nudila. U srednjoj me dočekao dosta veliki skok po pitanju količine nastavnih sadržaja i obaveza, plus svakodnevno putovanje pa je moj entuzijazam možda malo splasnuo, no i dalje sam voljela ići u školu te uspjela zadržati odličan uspjeh.

6) Koje ste predmete voljeli i zašto?

Kako to obično biva, one koji su mi bolje išli, dakle malo više društvene predmete nego prirodne: Hrvatski jezik i Biologiju u osnovnoj školi, a kasnije i Sociologiju, Psihologiju, Engleski jezik...

7) Koji Vam je učitelj/-ica ostao u dobrom sjećanju i zašto?

Bilo ih je više, no možda najviše moja učiteljica od 1. do 4. razreda. Pamtim ju po toplini i podršci, poticanju na više i bolje.

8) Što je utjecalo na konačan odabir Vašeg fakulteta i zanimanja?

Nije neka posebna osoba u mom životu ili neki profesor, već vjerojatno spoznaja kroz sve te godine školovanja da svakako želim raditi s ljudima, a da to usput bude i neko podržavajuće zanimanje.

9) Da možete, što biste promijenili u školskom sustavu?

Ovo je teško pitanje, no ono što odmah mogu reći jest – promijenila bih nepripremljeno i brzo uvođenje reformi i promjenu naših zakona u promišljeno i prethodno temeljito razrađene strategije. Odvajanje politike od obrazovnog sustava u onoj mjeri koliko je to moguće, u smislu da sa svakom promjenom vlasti ne dobivamo brdo kozmetičkih promjena i poboljšanja. Nadam se da će nam ova navelikoj najavljujana nadolazeća cijelovita kurikularna reforma donijeti upravo to te da će i učenici posljedično biti zadovoljniji onime što uče i jednog dana rade u životu.

10) Što Vas najviše veseli u životu i čemu se najviše radujete?

Male - velike stvari - druženja s prijateljima, dobra glazba, putovanja, koncerti, kave s prijateljicama, planovi za budućnost...

11) Što biste poručili našim učenicima?

Budite svoji i slijedite svoje snove, želje, ambicije, no pritom nemojte štetiti drugima. Ulažite u sebe i u odnose s ljudima oko sebe, to će vam se sigurno vratiti na način koji zaslужujete. Ako u svemu tome uspijete, mislim da možete reći da ste sretni i uspješni ljudi.

Petra Puž i Leonarda Tomiek

Lijepo je biti prvašić

Kako razmišljaju

UČENICI OŠ K. BREGI

1. Što rade novinari?

Doris Galinec: Stavljaju vijesti u novine.

2. Što je vijest?

Andrej Prvčić: Dok se sudare auti pa se to stavi u novine.

3. Zašto idemo u školu?

Luka Ćurković: Da nešto naučimo.

4. Zašto učimo čitati i pisati?

Luka Ćurković: Da možemo pisati pismo, razglednice i novine.

5. Koji predmet najviše voliš, zašto?

Svi: Tjelesni jer se igramo, trčimo i bacamo se.

Andrej: "Rvatski."

6. Tko ti je najbolji prijatelj, zašto?

Luka Ćurković: Domagoj i David, zato što kad se posvađamo, kao da se nismo posvađali.

Jelena Mijatović: Luna, zato jer se stalno igramo.

Doris Galinec: Klaudija, zato što se stalno svađamo i mirimo.

7. Tko ima najzanimljiviji posao u školi?

David Maronić: Učiteljica, jer nas uči pisati i čitati.

8. Što radi ravnateljica?

Luna Varga: Brine se o školi da bude čista i da svi budu dobri.

Doris Galinec: Vodi školu.

9. Što vam se zanimljivo dogodilo u posljednjih par dana?

Luka Varga: Vidio sam mrtvu krticu i mrtvog miša na verandi pred vratima, to mi je moja mačka donesla.

10. Tko najviše radi u školi?

Doris Galinec: Čistačica, jer je sve „zmazano“ pa čisti.

Luka Varga: Učiteljica, jer nas uči.

naši prvašići?

UČENICI PŠ GLOGOVAC

1. Što rade novinari?

Romina Oršuš: Slikaju.

Josip Štefanec: Pišu što je bilo na predstavi.

2. Što je vijest?

Matija Kovač: Dok su poplave.

Josip Štefanec: Dok se piše o prometnim nesrećama.

3. Koji predmet najviše volite, zašto?

Svi: Matematiku.

4. Tko vam je najbolji prijatelj i kakav mora biti najbolji prijatelj, zašto?

Josip Štefanec: Matija, kad se stalno igramo i pomaže mi.

Romina Oršuš: Leona, zato jer svaki dan idemo zajedno doma i pišemo zadaću.

5. Tko sve radi u školi?

Romina Oršuš: Čistačica, učiteljica.

Josip Štefanec: Ravnateljica.

Matija Kovač: Domar.

6. Tko ima najzanimljiviji posao u školi?

Josip Štefanec: Tajnica, jer ne znam što radi.

7. Što radi ravnateljica?

Josip Štefanec: Sve skupa, čisti, kuha, uči...

8. Što vam se zanimljivo dogodilo u posljednjih par dana?

Romina Oršuš: Moj brat i ja napravili smo veliko srce u blatu.

9. Volite li čitati novine?

Romina Oršuš: Ja se igram s njima, radim avione.

Josip Štefanec: Ja ne volim čitati jer imaju jako puno stranica.

O bajkerima

Motomrazeve spominjemo svake godine u kontekstu božićne priredbe – tradicionalno nas uveseljavaju svojom pojavom obučeni u nestične Djede Mrazeve uz torirajuće zvukove, dijele bombone i vrući čaj. Za školski list razgovarali smo s dvojicom *bajkera* MK Holister MC-a, bivšeg MK Road Brothersa – bivšim predsjednikom kluba Petrom Eršetićem i Igorom Škodom.

Intervju s Igorom Škodom članom Moto kluba „HollisterMc Prospect Chapter Koprivnica“

1. Kada je započela ljubav prema motorima?

Ljubav prema motorima započela je prije petnaest godina. Prvo prema malim motorima, a zatim prema ovim većima. Član Moto kluba postao sam prije sedam godina u klubu MK ROAD BROTHERS, a sad će biti prva godina kako sam u MC HOLISTERU.

2. Kakav imaš motor?

Suzuki GSXR 2006 600 cm o kojem se treba brinuti, a to znači puno ulaganja i vremena.

3. Kad je klub osnovan i gdje su mu podružnice?

Klub je osnovan prije nekih 20 - ak godina, a naša podružnica u Koprivnici prije jednu godinu. Postoji pet podružnica: Zagreb, Moslavina, Knin, Split, Koprivnica. Imamo različite aktivnosti - od čišćenja kluba, vožnje, druženja i pomaganja jedni drugima, motomrazovi, donacije bolnicama...

4. Koliko često organizirate druženja u sklopu svog kluba?

Imamo pet glavnih druženja, a svaki drugi petak imamo druženje kod sebe.

5. Je li vožnja motorom opasan hobi?

Vožnja motorom je opasna, jer koliko god mi pazili na sebe, na nas ne paze drugi sudionici u prometu!

Paulina Škoda

PETAR ERŠETIĆ (bivši predsjednik

Udruge:) Po mojoj mišljenju svaki bi čovjek trebao imati nekakav hobi odnosno zanimaciju koja ga veseli i nadopunjuje. Kada se suočiš sa svim problemima u svakodnevnom životu, jednostavno trebaš priuštiti sebi neko zadovoljstvo koje te opušta. Meni je to motor, odnosno vožnja motorom. Ljudi nažalost imaju predrasude prema nama motoristima. **Moja mama je jednom prilikom rekla, kada sam prije vidjela motoristu, imala sam negativno mišljenje o njemu. Od kada si ti, sine, na motoru, svaki put kada vidim motoristu, pomolim se za njega i zaželim mu sreću!** Vrlo je jednostavno zaključiti iz mamine rečenice da smo mi isto tako ljudi koji imamo obitelj, djecu, posao... **Meni je moj motor igračka koju čuvam mazim i pazim koliko mogu. Imam dvoje male djece i neizmјerno ih volim te kada se spremam na neki put ili moto susret, moram priznati da mi ih je teško gledati kako me prate skoro suzni očiju.** Sve se promijeni kada upalim motor i krenem niz cestu. Osjećaj adrenalina, slobode i zadovoljstva je nemoguće opisati riječima. Možda vam ovo zvuči sebično, ali to je jednostavno tako i tako mora biti. Vrhunac svega je kada se pridružim svojim prijateljima u klubu i kada krenemo na put. Znam da sam okružen ljudima koji razmišljaju identično kao ja i taj put je u stvari razlog zbog kojeg trošim toliko vremena i novaca na svoj hobi. Da, nažalost to je vrlo skup hobi, ali mi nije žao niti jednog novčića koji sam potrošio na njega jer na kraju krajeva, bitno je da pružiš sebi osjećaj zadovoljstva koji ti napuni baterije za povratak u stvarnost!

Claudija Podoreški

Naši sportaši

1. Što/Tko te motiviralo/-o da se počneš baviti sportom?
2. Od koje godine treniraš?
3. Kako se pripremate za turnir ili prvenstvo?
4. Koliko vremena tjedno odvajaš za svoj sport?
5. Kako doživljavaš trenera/-icu?

6. Jesi li osvojio/-la kakve nagrade? Koja ti je najdraža?
7. Možeš li opisati najdražje putovanje s nekog turnira ili prvenstva?
8. Što tebi znači tvoj sport?
9. Kakvi su ti planovi za budućnost?

MATEJ SRŠIĆ (hrvač)

1. Motivirao me moj polubrat.
2. Od 2008. godine.
3. Pa pripremo se tako da dolazimo pet puta tjedno na treninge i radimo puno tehniku i ponavljamo zahvate.
4. Pa ponekad pet puta tjedno po sat ili pola sata, a ponekad tri puta tjedno po jedan i pol sat.
5. Na početku sam mislio da nije baš nešto, ali već sad kada sam prešao u stariju grupu, vidim da je jako dobar i svima hoće sve najbolje.
6. Da, dosta medalja iz Slovenije, Češke, Slovačke, Mađarske i podosta iz Hrvatske.
7. Pa bilo ih je jako puno tako da su svi bili pre zakon.
8. Pa znači mi podosta za zdravlje jer trebamo se baviti nekim sportom dok odrastamo, ali pogotovo jer mi se on jako sviđa i ima dobrih frendova i napornih borbi.
9. Pa mislim se nastaviti hrvati, ali ne znam do koje godine i htio bih postati trener hrvana.

Robert Polak (hrvač)

1. Nitko, sam sam se počeo zanimati za hrvanje.
2. Treniram od 2011. godine.
3. Malo pojačan tempo i pratimo kilažu.
4. Odvajam pet dana u tjednu po sat i pol do dva sata na trening i još dodatno doma trčim po dva sata.
5. Treneru možeš uvijek sve reći i razgovarati s njime, uvijek nam je spreman pomoći.
6. Osvojio sam nekoliko nagrada, ali najdraža mi je prva medalja u Sloveniji.
7. Najdražje putovanje mi je bilo kada smo išli u Gospic, a zatim u Karlobag.
8. -
9. Trenutno nemam nikakvih planova.

IVAN AZENIĆ (nogometar)

1. Vjerovatno neki višak energije.
2. Počeo sam od 1. razreda, znači krajem 2007. god.
3. Pripreme za prvenstvo počinju dva do tri mjeseca prije, a turnire održujemo kroz sezonu.
4. Pa svaki dan po dva sata plus utakmica nedjeljom.
5. Vrlo je strog i iza sebe ima puno uspjeha.
6. Dvije individualne nagrada. Jedna za igrača Indoor turnira (dvorana) i jedna za strijelca turnira u konkurenciji 24 ekipe.
7. Bilo ih je puno, ali turnir u Međugorju mi je ostao u pamćenju zbog dobre atmosfere u ekipi i osvojenom 1. mjestu.
8. Nogomet mi znači odmor od svega i nešto u čemu se vidim za 10 - 15 god.
9. Mislim se nastaviti baviti nogometom, a ostalo će doći samo po sebi.

Lana Galinec (rukometkašica)

1. Motivirala me moja najbolja priateljica.
2. Od 2008.
3. Za prvenstvo se pripremamo početkom godine, a za turnir se ne pripremamo pretjerano.
4. Za sport odvajam pet dana tjedno po sat i pol i nedjelju za utakmice.
5. Trenericu doživljavam kao uzor zato što učim od nje i zato što ima puno uspjeha iza sebe.
6. Pojedinačno nisam osvojila ni jednu, ali najdraža mi je ona iz turnira u BiH.
7. Ne mogu posebno izdvojiti.
8. Taj sport mi znači zaista puno zato što ga volim igrati i zato što sam zbog njega upoznala puno dragih osoba.
9. Nadam se da će se nastaviti baviti rukometom.

Ivo Mijatović (nogometar)

1. Motivirao me moj tata jer i on jako voli nogomet.
2. Treniram od svoje sedme godine.
3. Pripremamo se tako da imamo fizički jače treninge i radimo na taktici.
4. Imam tjedno četiri puta po dva sata trening i vikendom utakmicu.
5. Doživljavam ga kao osobu koja pozitivno utječe na mene.
6. Osvojio sam nekoliko nagrada, a najdraža mi je osvojeno drugo mjesto u Bjelovaru gdje sam bio proglašen najboljim igračem u svojoj ekipi.
7. Najdraže mi je putovanje na sportske igre mladih u Split, putovali smo vlakom, upoznali smo drugu djecu i zabavljali smo se.
8. Znači mi zabavu, zdrav život te upoznavanje ljudi i putovanje u druge gradove.
9. Na prvom mjestu mi je škola, a želja mi je zaigrati u prvoj ekipi Slaven Belupo te postati profesionalni nogometar.

BORILAČKE VJEŠTINE U NAŠOJ ŠKOLI

Vinko Peharda: Početkom školske godine pružena mi je čast da se pridružim kolektivu naše škole kao učitelj TZK i tako prenesem svoja znanja i pripremim učenike za probleme i zahtjeve današnjeg društva. Učenici su već krajem prošle školske godine, kada sam radio u školi na stručnom osposobljavanju, saznali da sam trener tajlandskog boksa i da jako volim borilačke vještine te smo tako na poticaj i zamolbe učenika početkom ove školske godine pokrenuli izvannastavnu aktivnost borilačkih vještina - jednom tjedno u dvije odvojene grupe djeca imaju priliku učiti različite borilačke vještine. Djeca nižih razreda uče osnove udaračkih vještina kao što su tajlandski boks i karate, no veća pozornost daje se učenju padova i osnovama bacanja iz sportova kao što su judo i hrvanje. Učenici viših razreda malo intenzivnije uče udaračke tehnike i tehnike padova i bacanja te je dodatan naglasak na samoobrani i razvoju funkcionalnih sposobnosti. Cilj izvannastavnih aktivnosti borilačkih vještina je pripremiti učenike za svakodnevne neprilike koje ih mogu zadesiti kod kuće, na ulici ili školi poput raznih padova i nezgoda u igri ili bavljenjem drugim sportovima.

Lana Galinec

Gabriela Vrabec (rukometkašica)

1. Motivirala me ljubav prema sportu.
2. Treniram od 2008. godine.
3. Za prvenstvo se pripremamo obično početkom prvog mjeseca kad nam završe praznici, a za turnir se ne pripremamo nešto više nego u sklopu ostalih treninga.
4. Tjedno imamo četiri treninga koji traju sat i pol, i jedan trening u teretani koji traje jedan sat.
5. Trenericu doživljavam kao neku prijateljicu jer sa njom možemo o svemu razgovarati, iako je ponekad stroga to je samo za naše dobro jer nam želi samo najbolje.
6. Ovako pojedinačnu nisam osvojila nijednu, ali kad bih morala izabrati jednu medalju od svih ovih koje imam, najdraža bi mi bila ona s turnira u Sesvetama jer smo tamo osvojile prvo mjesto.
7. Sva putovanja su mi ostala u dobrom sjećanju i ne mogu izdvojiti barem jedno jer se na svakom dogodilo nešto posebno.
8. Za mene rukomet znači moglo bi se reći sve, jer tamo imam drugu obitelj koja me isto podržava u svemu.
9. Pa zasad se mislim nastaviti baviti sportom, a kako će biti dalje, to ćemo vidjeti.

Maturalac

Učenici sedmog razreda bili su na maturalnom putovanju od 24. do 28. lipnja u Zaostrogu kraj Makarske.

Na putovanju do odredišta učenici su svratili do tvrđave Klis gdje su ih dočekali pripadnici povijesne vojne formacije – kliški uskoci. Učenike su oduševili živopisnim odorama i izvornim naoružanjem – te upoznali učenike sa životom branitelja tvrđave. Učenici su se i sami mogli okušati u streličarstvu. Zaostrog je malo turističko mjesto s prekrasnom šljunčanom plažom i čistim morem. Duž obale posađeni su borovi i palme. Učenici su uživali u kupanju i šetnji te igrama koje su organizirali animatori Hostela Eklata. U Zaostrogu su učenici razgledali franjevački samostan iz 15. st. u sklopu kojeg se nalazi muzej, galerija i knjižnica bogata inkunabulama i vrijednim starim knjigama te u sklopu samostana botanički vrt. Razgledali su i Makarsku te posjetili Malakološki muzej. Vozili su se i tradicionalnim neretvanskim lađama rijekom Neretvom, a po povratku svratili u Teslin memorijalni muzej u Smiljanu gdje su mogli vidjeti najvažnija otkrića Nikole Tesle i film o njegovu životu.

Klis - doček pripadnika povijesne vojne formacije – kliški uskoci, vođenje kroz tvrđavu, upoznavanje sa životom branitelja, živopisnim odorama i izvornim naoružanjem.

*U diskachu - Volim noć, volim mrak ja
sam party manjak.*

Franjevački samostan.

Beba spava sa svojim mucekom.

Kako dobra glazba!!!

Uh, što smo umorni...

Stvaralački kutak

Moja najdraža igračka

Majmun Pero je moja najdraža igračka.
Napravljen je od pliša. Sastoji se od jednog
dijela. Smeđe je boje. Peru sam dobila od Zlatka.
Poklonio mi ga je za rođendan. Često se igram
s Perom. Nerado ga dajem drugima. Kad se ne
igramo, Pero odmara na mome krevetu.

Lucija Kopričanec, 1. razred PŠ Glogovac

Tihana Cifer, 4.r., PŠ Glogovac

Laura Vandija, 3.r., PŠ Glogovac

Dežd

Dežd je padal na oblake
voda je napunila se potoke.

Marva se skrila vu štale,
vu strahu od strele jela je bale.

Sitna dečica k materi se stisla,
a japa je vužgal vuču.
Si su molili kaj bu lepše,
kaj nebi doživeli tuču.

A onda je zišlo sunce vun
i dvor nam je bil dece pun.

Eto, pomogel nam je Bogek mili
kaj smo pak si veseli bili.

Anja Loinjak, 4. razred

Marcel Tušek, 4.r.

Anja Mehkek, 2.r.

Luna Varga, 1.r.

Proljeće

U proljeće cvijeće cvate,
A tu se i ptice sjate.
Majka priroda nema mira,
Zato sve cvijeće dira.
Priroda mora teško raditi
A pčele će
Pelud saditi.
A tek ptice!
Brže su i od bušilice,
Samo mali pas Ždero
Mira nema
Jer od buha
Miran sanak nema.
Ali tek mačak Beni
Odmah mu dođe da se razveseli.
Trči po livadi,
A zatim ode Ivani.
Veronika Tena Krapinec, 2. razred

Proljetnice

Odlazi zima. Sunce jače grijе. Iz trave
proviruju prve visibabe. U proljetnu igru
pozivaju ostale proljetnice. Prvi se pridružuju
žuti jaglaci. U cvjetno kolo hvataju se
i ljubičasti šafrani. Prvi kukci veselo ih
pozdravljaju.

Patricia Ćibarić, 1. razred PŠ Glogovac

Sara Kovač, 2.r.

Tihana Cifer, 4.r., PŠ Glogovac

ZELJSTEKA

Moje selo

Dečec sam mali,
u Bregima živim
vu školu tu hodim
i dobro vučim.

Po vulici idem,
sakomu kimnem...
nešće mi vrne,
a nešće se zmigne.

Sused prek plota
na vulicu gledi,
ja ga pozdravim
pak mu velim:
„Dobro jutro, sused,
el se naspalo?“
On mi odvrne:
„Je, dečec,
još je i ostalo.“

Marcel Tušek, 4. razred

Patricia Ćibarić, 1. r. PŠ Glogovac

Živim v Bregima

Živim v Bregima.
Se mi je lepo
vu njima.

Si misle, ak dojdu
vu Bregre, da budu vidli,
velke i lepe brege.

No tak neje.
Radi jene greške smo
Bregovci bez brega.

V sredini je cirkva
koja se vidi z daleka.
Saki dan čuju se zvona
oko polden.

Tu je škola,
živa do bola.
Đaki, zaigrani i veseli,
zajahali bi vетра
da bi smeli.

Zbiljam,
lepo mi je tu.
najlepše mesto na
svetu.

Patrik Šimunić, 4. razred

Legenda o pjetliću

Bilo je to prije petsto godina, kada su Turci napali moj lijepi grad Koprivnicu. Stigli su na konjima. Kraj sebe su držali željezne štitove. Kad su kretali u napad, glasno su vikali, ali mi smo bili spremni. Imali smo topove i malo više hrane. Nakon nekoliko dana borbe ponestalo nam je topovskih kugli. Dogovarali smo se kako otjerati Turke i što na njih ispaliti iz topa. Jedna je žena imala pjetla i ponudila nam da ga ispalimo iz topa. Nismo imali izbor i poslušali smo je. Turci su pomislili da imamo previše hrane i počeli su bježati. Tako je nas pjetlić spasio od Turaka.

Patrik Šimunić, 4.r.

Anja Mehkek, 2.r. 1

Tu u daljini,
raskošne trešnje cvatu
proljeće je tu.

Paula Marčec , 5.r.

Došle su rode,
na krovu stare kuće
svijaju gnijezdo.

Ela Gašaparić, 5.razred

Lorena Došen, 3.r., PŠ Glogovac

Krovove kuća
pokrivaju vesele
Sunčeve zrake.

Claudia Podoreški 5.r.

Sara Škoda, 3.r.

Sara Bednaić, 5.r.

Lara Grošek, 1.r. PŠ Glogovac

Luka Ćurković, 1.r.

Nebo je vedro,
nema nigdje oblaka,
suncе se zlati.

Dunja Svržnjak, 5. r.

Došle su rode,
tulipani se žute,
ptice pjevaju.

Leticija Marić, 5. r.

Legenda o Marku

Veliki snovi.
Dugačak i miran san -
lijepa stvarnost.

Adela Grahovac, 5. r.

Nakon smrti kralja Petra I., došao je na vlast njegov sin Marko. Bio je okrunjen u Sinju. Papa mu je poslao krunu. Na svojoj krunidbi upoznao je lijepu Margaretu. Oženio se njome. Zajedno su vladali državom. Kralj se često borio protiv Mađara i drugih neprijatelja. Sve ih je uspješno tjerao. Ljudi su ga jako voljeli.

Jednoga dana kralja Marka posjetio je neki čovjek. Rekao mu da ga šalje kralj Borna, koji traži pomoć u ljudstvu za rat protiv muslimana i oslobođenje Jeruzalema. Kralj Marko sazvao je sabor na Kosovu. Kada su prisutni čuli da je riječ o ratu, ubili su ga. Na smrti izrekao je prokletstvo: „Dao Bog da nikada ne imali kralja svoje krvi!“

Sanda Varović, 4. razred

Ema Sobota, 3.r.

Legenda o Bregovskoj piti

Prije stotinjak godina u našem malom mjestu nastao je najbolji kolač ovih prostora i ponos našega mjesta. Naime 1756. godine naša bucmasta, rumena, slatka Ružica udavala se za njemačkog debelog bogatuna Alberta von Schweina.

Za tako važno i veliko vjenčanje bio je potreban savršen kolač u kojem će svi uživati. Mještani se nisu mogli dogоворити koji će kolač ispeći, pa su se dogоворили da će sazvati skupštinu na kojoj će odabratи najbolji kolač. Na skupštinu je došla skoro svaka mještanka sa svojim receptom. Nakon dugog vijećanja mještani su odabrali četiri najbolja recepta i iz svakoga uzeli njegov najbolji sastojak: cimet iz Milkinog kolača, kore iz Đurđinog, orahe iz Baričinog i šećer iz Marijinog. Da kolač bude dostojan takvog vjenčanja, trebali su se dodati pojedini sastojci: vrhnje kao najskupljи proizvod na ovim prostorima, jabuke da Nijemcima pokažu kako su naše slatke, i mast da bi svi ostali otporni na bolesti. U prvom planu u kolač je trebalo ići grožđe, ali su ga potrošili na vino, pa su mještanke odlučile staviti sušene grožđice.

Nakon što su kolač predstavili u Njemačkoj, Nijemci su ga obožavali, a mještani su bili ponosni. Kolač su nazvali po našem mjestu, a Bregovska pita ponosno se peče još i danas.

Moji Bregi

Dok sončeco obasja moje Brege,
dok pevec zakukuriče,
dok ptiči počneju leteti,
se se polako budi.

Vjutro dok se zbudim,
čez oblok gledim
kak veter listje
nosi po potu.

Pa zidem vun s hiže
i osečam kak
sveže jaboće dišiju.

Sunčeco me droga po licu
dok sem naslonjen
na drvenom plotu.

Nikaj ne bi menjal za svoje
Brege,
nit najbolju hižu v Zabregu,
nit se novce ovoga sveta,
jer nigde nije tak kak je
v mojim Bregima.

**Sara Križaj i Dora Gašparec,
7.razred**

Pismo Juliji

Draga Julija,

divim se tvojoj ljubavi prema Romeu. Znam da kažu da se prava ljubav samo jednom može pronaći. Imala si nepunih četrnaest godina i kako si mogla biti sigurna da je Romeo onaj pravi? Cijeli život je bio pred tobom. Možda je to bila samo prolazna prva ljubav, možda vam nije vilo suđeno. Mislim da ste oboje bili premladi da bi uistinu shvatili što je ljubav.

Ne želim vas osuđivati i reći da je sve vaša krivica. Da su vam vaše obitelji pružile barem jednu šansu i pokušale vas razumjeti, možda bi nastavili sretno živjeti, a možda i ne bi. Nažalost, to nikad nećemo saznati. Tužno je to što si tako mlada morala prolaziti kroz mnogo problema i sama donositi teške životne odluke. Znam da je u tvoje vrijeme bilo normalno da se mlade djevojke udaju, no sad to nije tako. Za brak je potrebno dobro znati drugu osobu i iskreno se voljeti. Mislim da nisi dovoljno dobro razmisnila o tome i da si prebrzo donijela tako veliku odluku. Teško je pronaći pravu osobu. Često nas izgled i gluma znaju brzo očarati, a još brže razočarati. Potrebno je dugo vremena da bi zaista znali kakav je tko.

Sviđa mi se način na koji je Romeo pokazivao svoju ljubav prema tebi. Sad je to sasvim drugačije nego u tvoje vrijeme. Danas se više ne pišu ona slatka ljubavna pisma, već se sve odvija preko društvenih mreža. Malo je onih krasnih razgovora u četiri oka. Sve su to zamjenili mobiteli i računala.

Postoji nešto što je sad gotovo isto kao i u tvoje vrijeme - umjesto da ljudi uživaju u tuđoj sreći, oni je kvare. Možda vole gledati kako drugi pate ili su samo ljubomorni. Ako si zaljubljen i sretan, drugi će učiniti sve da to upropaste. Žalosno je to što su Romeo i tebi vaši roditelji branili vezu samo zbog njihove svađe. Gore od toga je to što se trebala dogoditi tragedija da bi oni napokon otvorili oči i shvatili što je zaista bitno.

Lana Galinec, 8. razred

Sara Križaj i Dora Gašparec, 7. r.

Sreća

Sreća je zakotrljati dan – izvući ljestve sunčevih zraka.
Popeti se visoko.
Biti slobodan kao ptica u letu.
Ostavljati za sobom sjene.
I ući u svijet mašte.

Kist i boje moja su radost i sigurnost.
U potrazi za mostovima do inspiracije,
prolazim orijaškim šumama,
mjesečevim spiralnim stubama,
karameliziranim
i baršunastim nebom.

Zainteresiranost raste
i traži još više –
da duša bude
kao snop sunčevih zraka.

Na papiru ostaju
tragovi mojih snova i misli.

Željko Bogdanić, 6.razred

Podravina

Podravino, kad se tebe sjetim,
sto uspomena kroz mene proleti.
Od Drave pa do Save,
Vidim tvoje oči plave.
U mom oku samo tebe vidim ja,
jer si u mom srcu najvrednija.

Kroz brda i ravnicu
U srcu zaigraju tamburice.
Kroz zlatna polja i šume bajne,
Vidim vinograde sjajne

Nju velike bale i djetelina krsi,
Kosa od kukuruza i pšenice klasi.

I kad me više neće biti,
Podravino, ja ču te uvijek voljeti!

**Nikola Kapusta,Tena Čani i
Mihaela Gajski, 7.r.**

In der Schule

Ich heiße Adela. Meine Schule heißt Osnovna škola Koprivnički Bregi. Ich gehe in die fünfte Klasse. Ich gehe gern in die Schule. Mein Lieblingsfach ist Kroatisch. Ich habe Kroatisch am Montag, in der dritten und vierten Stunde, am Dienstag in der dritten Stunde, am Donnerstag in der ersten Stunde und am Freitag in der vierten Stunde. In der Kroatischstunde schreibe ich, lese und frage. Ich brauche einen Bleistift, einen Radiergummi, ein Buch und ein Heft. Meine Kroatischlehrerin heißt Frau Danček. Deutsch ist prima, Mathe ist super und Geschichte ist interessant.

Adela Grahovac, 5. razred

JOKE TIME!

Why do fish live in salt water?
Because pepper makes them sneeze.

A man pulls up the curb and asks the policeman: Can I park here?

- No – says the policeman.
- What about these other cars?
- They don't ask.

What is the difference between a teacher and a train?
A teacher says: Spit your chewing gum out!

A train says: Chew! Chew! Chew!

Waiter: Do you want any dessert?
Teddy Bear: No, thanks. I'm stuffed.

Why was the guy looking for fast food on his friend?
Because his friend said: Dinner is on me.

Teacher: Why are you late?

Student: Because of the sign down the road.

Teacher: What does the sign have to do with you being late?

Student: The sign said School ahead, go slow.

Učenici sedmog razreda Dodatne skupine engleskog jezika:

Petra Verjak, Ana Vandjija, Patricija Mijatović,
Lorena Horvat, Robert Polak

Sommerferien

Wenn ich Sommerferien habe,
schwimme ich im Meer,
esse ich Eis,
besuche ich meine Oma,
fahre ich Rad,
schlafe ich viel,
wenn ich Sommerferien habe.
Dora Gašparec, Sara Križaj, Petra Verjak, 7.r.

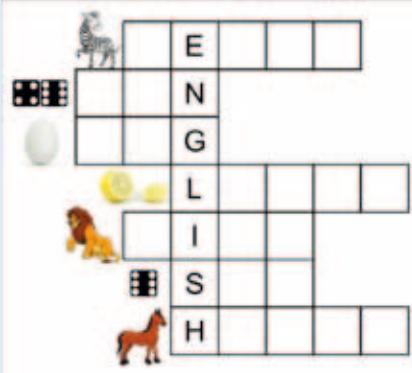
Podravina

I kaj reči... Podravina... Prelepo sonce kaj svetli nad našim ravnicama i zelenim bregima, nad rekama i potocima, ftiči veseli v letu... Ti ljudi, ti Podravci, lepi i veseli ljudi. Njihove popevke milina je čuti. V polju vredno delaju. I morti namo dobri v naglaskima, i morti nesmo najbolji v književnom jeziku, ali smo posebni jer niko ne zna tak lepo i fino vino delati, jer niko ne zna tak lepo popevati i još hiljadu stvari niko ne zna kak mi, mi Podravci.

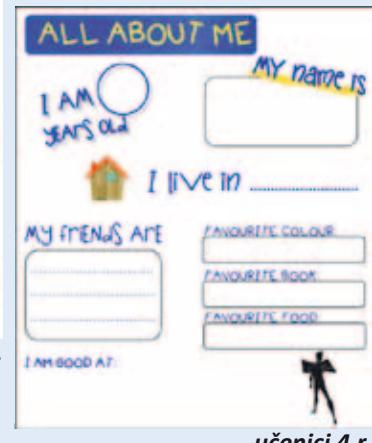
Podravina

Traktori u nizini,
šume u visini,
rijeke i potoci
i njihovi pritoci.
Žene u polju kopaju,
djeca se u dvorištu igraju,
i svud se ori veselje.
To je ona
šume, ravnice i brdske visine.
To je ona,
to je moja Podravina,
zamjene za nju nema,
jedina i najdraža,
moja Podravina.

Ana Vandjija, Patricija Mijatović, Petra Verjak, 7. razred

učenici 4.r.

učenici 4.r.

Kućna čudovišta

Kućna čudovišta mogu biti jako opasna. Jedno od najopasnijih čudovišta je Lijenooki jer nas tjera da se zavalimo u krevet i ne slušamo nikog. Neke ljudi Lijenooko čudovište sasvim hipnotizira i tjera ih da spavaju i po pola dana. Mene povremeno tako hipnotizira, ali vrlo brzo i otiđe.

Lijenooki je prisutan i u školi. Kad dođe u školu, obuzme mog prijatelja Mihaela. Mihael se cijeli prošli razred žalio na to da previše pišemo i da mu se ništa ne da. On bi više volio ostati doma i igrati „komp“, ali tu već vreba drugo čudovište – Komputormanjak koji nas tjera da buljimo u dosadne ekrane.

Protiv Komputormanijaka postoji kvalitetan lijek, tj. lakše ga je otjerati nego Lijenookog. To su neke roditeljske zabrane.

A protiv Lijenookog je malo teže. Protiv njega treba dobra volja i malo više truda. Meni pomažu moji roditelji koji svojom zaigranošću i veselošću potjeraju čudovište nekamo daleko.

Ivo Mijatović, 5. razred

Meine Freundin

Meine Freundin heißt Daria. Sie ist 13 Jahre alt. Daria geht in die 7. Klasse. sie hat einen Bruder, Domagoj. Sie hat schwarze Haare, braune Augen, eine kleine Nase und einen schmalen Mund. Sie ist eine sympatische, tolerante, humorvolle und sensible Person. Daria hat bunte T-Shirts, blaue und moderne Jeans und schöne, grau und rosa Schuhe. Daria und ich hören zusammen Musik. Ihre Hobbys sind Basketball spielen und Computerspiele spielen.

Patricija Mijatović, 7. razred

OSMAŠI, SRETNO

Pitali smo osmaše što žele biti po zanimanju i(li) koju školu žele upisati?

Ivan Azenić

– sportska gimnazija/ upravna

Doroteja Blažeković

– web dizajner/ automehatroničar

Lorena Bunić

– fizioterapeut

Lana Galinec

– sportska gimnazija

Antonio Hrženjak

- strojobravar

Matija Ivanušec

– kuhar

Karlo Marić

– šumarski tehničar

Patrik Milojević

– vozač motornih vozila

Sebastijan Mrzlečki

– kuhar

Antonija Polančec

– komercijalist

Kelly Puž

– farmaceutski tehničar

Petra Puž

– medicinska

David Sobota

– tehničar za računalstvo

Matej Sršić

– srednja, neka četverogodišnja

Paulina Škoda

– ekonomска

Lana Šnalcer

– komercijalist

Lucija Talan

- ekonomска

Leonarda Tomiek

– jezična gimnazija

Ivana Trefalt

– trgovačka

Martina Trefalt

– frizerska

Gabriela Vrabec

– sportska gimnazija

Dejan Živković

- autolimар

Razrednica: Nada Križaj